

Redovisning för stipendium erhållet 2017 från Syskonen Bothéns stiftelse (2017-00117)

Maria Franzon (maria.franzon@nationalmuseum.se)

Sammanfattning och erfarenheter från konferensresan

Jag fick ett resestipendium under 2017 för deltagande i ICOM-CC konferens *Linking the past and the future*, september 2017. Konferensen var en av de största hittills, med över 1000 deltagare.

Huvudsyftet med resan var att delta i konferensen och presentera ett paper i Dokumentations-gruppen som jag skrivit tillsammans med Karin Glasemann (Digitalsamordnare, Nationalmuseum): *Layers upon Layers- integrating an imaged based mapping tool for condition documentation with a collection management tool*.

Min presentation av vårt paper gick förhållandevis fint och var förvånansvärt välbesökt. Jag hade förberett mitt bildspel och text minutiöst, klockat mig själv så gott jag kunde för att vara säker på att hålla mig inom tidsramarna. Vårt paper baseras på det utvecklingsarbetet med tillståndsdokumentation som konservatorerna på Nationalmuseum arbetat med kontinuerligt sedan 2004. Syfte var framförallt att presentera ett exempel på hur man inom en organisation kan arbeta långsiktigt med de frågeställningar som uppkommer när man påbörjar ett digitalt arbetsflöde och en metod att ta sig framåt i utvecklingsarbetet.

Under konferensveckan deltog jag i presentationer från ett flertal arbetsgrupper, så som dokumentation, textil, preventiv konservering och moderna material. Som alltid så krockade flera intressanta presentationer och man fick tyvärr verkligen välja bort mycket man gärna också hade tagit del av.

Det var mycket givande att få nätverka med både konservatorer och programutvecklare inom dokumentationsfältet. Bland annat fick jag chansen att få en halvdags workshop i karteringsprogrammet MetigoMap. Ett karteringsverktyg som utvecklats i Tyskland, med konservatorer/byggnadsvårdare som jobbar med arkitektoniskt bundet material som främsta målgrupp. Workshopen var mycket ingående och vi var bara två deltagare. Programmet i sig mycket kraftfullt, både som karteringsverktyg och som rektifieringsverktyg för bilder. Dock är det ett verktyg med en ganska stor instegströskel, så jag tror man måste jobba med mycket och omfattande dokumentation, och kanske dokumentation av stora komplexa objekt och projekt för att man ska orka ta sig över tröskeln.

I övrigt kändes det som att preventiv konservering var en av de arbetsgrupps-sessionerna som samlade mest deltagare, frågor och debatt. En av mina egna favoriter bland alla dessa presentationer var Jane Hendersons paper: *Trends in effective communication of IPM data*. Ett ämne som låter ganska torrt och ointressant, men med en kärna som är väldigt central. Hur ska vi (dvs konservatorer och kulturvårdsarbetare) kommunicera det vi gör och det vi ser till omvärlden på ett effektivt sätt för att få det resultat vi vill, dvs mer resurser. Denna centrala kärna knöt också starkt an till en av onsdagförmiddagens två keynote speakers. Slutsatsen från Salvador Muños Viñas Darwinistiska approach var att vi måste förhålla oss till samtiden, reagera på den och interagera med den. Annars kommer kulturvården dö ut.

En annan mycket minnesvärd presentation var Isabelle Brajers inventering och undersökning av dokumenterade kostnader för konserveringsinsatser i danska kyrkor från slutet av 1800-talet fram tills idag: *The effect of credentialism on the cost of conservation treatment*. Kostnaderna för en konserveringsinsats har visserligen ökat markant, men kompetens, kunskap och dokumentation inom kulturvårdsfältet har ökat i lika stor utsträckning. Hennes presentation visade pedagogiskt och tydligt att det är en kvalitetshöjning som väl motiverar kostnadshöjningen. Precis som Salvador Muños Viñas påpekade i sitt keynote speech och Jane Henderson tog upp i sin presentation är detta en av viktigaste delarna kulturvården behöver bli vassare på. Att tydligt och systematiskt för omvärlden visa på vad det är vi tillför och varför det måste få kosta.

Det var svårt att hinna med så mycket andra museibesök eller aktiviteter under veckan då konferensprogrammet var fulltecknat från morgon till sena kvällen. Jag fick dock möjlighet att se Designmuseets nya textila basutställning, samt deras tillfälliga och mycket vackra japanska utställning.

Tillsammans med min kollega Anne-Grethe Slettemoen fick jag av NMKF-S webbredaktör i uppgift att efter bästa förmåga under veckan regelbundet posta på NKF-S instagramkonto. I syfte att dela med oss av veckans upplevelser och erfarenheter till våra kollegor i NKF-S.